

From: Zoran Modli
Sent: Saturday, January 07, 2017 10:34 PM
To: Dragoslav Simić
Subject: Re: studio 6 vam pruža šansu opet

Dragane,

Javnom snimanju te 1966. godine čiji sam bio učesnik prethodile su "visinske pripreme" u Domu omladine Beograda, u nekom prostranom zastakljenom prostoru na trećem spratu. Pripreme za emisiju vodili su Dragoslav Simić i još jedna mlada, mada od Dragoslava nešto starija, saradnica Radio Beograda (ne sećam se, nažalost, njenog imena, znam samo da je nedugo zatim pokrenula emisiju o mladim goranima, koja je išla jednom nedeljno u 13h na Prvom programu Radio Beograda). Elem, tu smo bili upoznati sa našim ulogama u predstojećoj emisiji, ljudima koji će je realizovati i sa prostorom u kojem će biti izvedena. Tada mi je bila tolika frka da ni dan-danas nisam siguran da li je prostor u kojem je održano javno snimanje pred publikom bila velika sala Doma omladine ili sala pozorišta DADOV! Tu će mi Dragoslav, nadam se, priskočiti u pomoć.

Ono što je izveo kvartet u sastavu: Dragoljub Zamurović (tada glumac-amater, kasnije u životu proslavljeni umetnički fotograf poznat po snimanju Srbije iz korpe balona, dakle, aero-foto snimcima koji su decenijama ranije prethodili današnjim dronovima!), Nada Morić (učenica trećeg razreda Zemunske gimnazije, kasnije asistent kontrole letenja na beogradskom aerodromu), Mirjana Sajić (učenica XIV beogradske gimnazije) i Zoran Modli (učenik trećeg razreda Zemunske gimnazije, kasnije najpre novinar, zatim disk-džokej, radio voditelj i saobraćajni pilot) - bila je englesko-srpska verzija parodije na Šekspirovog "Hamleta". Ne bih mogao da kažem ko je autor te parodije, ali slutim da je "maslo" Darka Tatića (proveriti).

Predrag Simić, učenik muzičke škole "Stanković", izrazito romantičarskog "stajlinga", definitivno je osvojio publiku kao kompozitor i interpretator protestnih pesama. Od Nikole Karaklajića, tada redaktora emisije "Sastanak u 9 i 5", dobio je zadatak da iskomponuje pesmu na stihove "Zdravice" Jesenjinovog savremenika Šeršenjevića ("Mi smo poslednji iz kaste strasti i bliži se naša katastrofa..."). Izveo ju je na gitari i usnoj harmonici, uz violinsku pratnju Ljiljane Kekić. I tako dalje, i tako dalje... (Još detalja možeš "poskidati" sa faksimila ovog napisa iz Radio TV revije).

Uglavnom, na tim pripremama u Domu omladine, a onda i prilikom upoznavanja sa Radio Beogradom "izbliza", gde smo videli tehnologiju s kojom se realizuju njegove emisije, upoznao sam neke mlade ljude, koji su svojom samouverenošću još onda obećavali da će se za njih kasnije i te kako čuti: Vojkana Borisavljevića (tada učenika četvrtog razreda gimnazije), Zorana Jerkovića (kasnije proslavljenog ton majstora, danas se to zove "dizajner zvuka"), Milana Kneževića (kasnije voditelja emisije "Autobus u pola šest")...